

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מזדים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: מיזן	שם פרטי: אליהו
-------------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: מיזן	בלועזית Mizan	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: אליהו	בלועזית Eliyahu	מין: ז / נ תאריך לידה: 9.9.1939
מקום לידה (ישוב, מחוז): טריאסט	בלועזית Trieste	ארץ לידה: איטליה
שם פרטי של האב: מנחם	שם פרטי ושם נעורים של האם: דיאמנטינה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מגורים קבוע לפני המלחמה : טריאסט	בלועזית Trieste	ארץ המגורים: איטליה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): מנזר בפלורנס, בית יתומים מונטנה קטיני האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: מונטנה קטיני	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? פלורנס	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1952	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): ארצה

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

כשפרצה המלחמה הייתי קטן בגיל 3. ברחנו אני ואמא לפלורנס ושם הסתירו אותנו במנזר כרמליתיות עם קבוצה של נשים וילדים יהודים. איתנו הסתתרו גם דודה שלי ובנה. בזמן שהותי במנזר הייתה הלשנה והנאצים נכנסו בכוח למינזר ולקחו את כל היהודים חוץ מאישה אחת ושתי בנותיה ששהו באותו הזמן במרפאה והנזירות טענו שהן חולות שחפת. החזיקו אותנו שלושה ימים בשבי בתוך המנזר ללא יכולת יציאה. ואז הגיע היום שהעמיסו את כולם על משאיות. בזמן העליה למשאית אמא דחפה אותי לידיה של נזירה שהחביאה אותי תחת החצאית שלה והבריחה אותי משם. את אמא לקחו. הנזירות לקחו אותי לבית יתומים במקום בשם "מונטנה קטיני", היה זה בית יתומים לגויים והיחידה שאולי ידעה שאני יהודי היתה אם המנזר. שם הסתתרתי עד גמר המלחמה בגיל 5.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

יום אחד הגיע אבא שלי עם חיילי הבריגדה היהודית במשאית ולקחו אותי משם לדירה בפלורנס. האישה והבנות שנשארו במנזר אימצו אותי יחד עם אבא. בפלורנס הייתי 7 שנים ולמדתי בבית ספר יהודי עד גיל 12 ב-5/5/1952 עליתי לארץ.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

עליתי עם אבא באוניה בשם "ארצה", הגענו לנמל חיפה ומשם לקחו אותנו למחנה קליטה בחיפה, שם היינו 3 ימים ובחרנו ללכת לקיבוץ "גבעת ברנר" שם גרתי 18 שנה שבמהלכן התגייסתי בנובמבר 1957 לחטיבת גולני גדוד 51, והשתחררתי במאי 1961 בדרגת סמל. השתתפתי במילואים במלחמות "ששת הימים", ו"יום כיפור". לאחר השחרור חזרתי לקיבוץ. בקיבוץ הייתי אחראי על צוות של צבעים זרים. פגשתי את אשתי במרץ 1966 והתחתנו ביוני 66. נולדו לנו בקיבוץ שני בנים ב-68 ו-69 ובמאי 1970 עברנו לכרמיאל. התחלתי לעבוד בציקלון כבנאי מטוסים עד לפנסיה בשנת 1996. ב-1971 נולדה לי הילדה השלישית וב-1977 נולדה לי בתי הרביעית. וכיום יש לי 10 נכדים.

ראיון: שחר אלוש
כרמיאל. מאי 2010

עריכה: קרן אלמוג